

סוד המכשפות

חבל הבסקים – צפון ספרד

בכפר אחד חיו שני מובילי פרדות, פטרי וסוקור. שבע פרדות היו לכל אחד מהם ועבודה הייתה תמיד. האיכרים שכרו את הפרדות כדי להוביל יבולים לשוק ומהשוק סחורה, ומובילי הפרדות הובילו להם את הסחורה והיבולים מהכפר לשוק ומהשוק לכפר במשך כל השנה. אך פעם אחד נפל דבר בין השניים. איש לא יודע בדיוק, רבו על משהו או התערבו, בכל אופן סוקור איכשהו גבר בעורמה על פטרי וזה נאלץ למסור לו את כל שבע הפרדות שלו וזה הכל. נשאר פטרי ללא כלום. הוא פחד לחזור הביתה. איך יסביר לאישה ולילדים

שאבד את הפרדות. אין פרדות פירוש שאין כסף ואין לחם ואין עצי הסקה. מה לעשות – לא ידע?

הלך פטרי בדרך, השמש שקעה כבר והירח עלה. הלך והגיע לגשר. ירד ונשכב תחת הגשר כדי לנוח שם אבל לישון לא יכול היה, הפסד הפרדות לא נתן לו להירדם. כבר הגיעו חצות הלילה כשפתאום שמע רעשים על הגשר. קולות מדברים, רגליים דורכות. פטרי הבין שאלה מכשפות שמתאספות לחגיגת חצות שלהן בליל ירח מלא. הסתתר פטרי היטב תחת הגשר ורק הקשיב. נשמעו דפיקות בתוף, נשמע שיר מוזר והמכשפות התחילו לרקוד. ואחר כך שומע פטרי איך אחת מהן מספרת: "בכפר לא הרחק מכאן חיה אישה

שכבר שבע שנים לא קמה ממיטה. אף אחד לא מצליח להבריא אותה. בעלה עשיר וקרא לכל מיני רופאים אבל לא עזרו. וגם לא יעזרו. כי האישה פעם זרקה חתיכת לחם על הארץ, וזה פשע גדול. וצפרדע אחת תפסה את הלחם וזחלה תחת אבן שעל סף הכנסייה. אילו הוציאו את הלחם מהצפרדע והאישה אכלה אותו, הייתה מבריאה מיד, אבל מי ידע זאת!"

פטרי שמע כל זאת וזכר היטב. הוא חיכה שהמכשפות יסיימו את חגיגתן ויתפזרו ואז קם והלך הביתה. לא סיפר כלום על הפרידות ורק החליף בגדים ויצא שוב. הלך לחפש את הבית שעליו סיפרה המכשפה. עבר מכפר לכפר ובשלישי שמע על האישה שחולה כבר שבע שנים. בא לשם וביקש שיתנו לו

ללון.

הזמין אותו בעל הבית, הושיב לאכול ארוחת ערב, התנצל שאולי הארוחה לא מושלמת אבל אשתו חולה קשה. כבר שבע שנים מהמיטה לא קמה. "ואולי אוכל לעזור?" שאל פטרי. איש לא הכיר אותו, חשבו שהוא אולי איזה רופא נודד והובילו אותו למיטת של בעלת הבית החולה. הביט עליה פטרי ושאל אותה:

"אולי קרה לך פעם, בעלת בית, שזרקת לחם על הארץ?"

"קרה פעם" אמרה "אבל זה כבר מזמן." "אז זהו!. שיחפשו תחת לאבן שעל סף הכנסייה" אמר פטרי "שם יושבת צפרדע שמחזיקה את הלחם בפיה. שייקחו את הלחם ויתנו לך לאכול." שמע בעל הבית, לא לגמרי האמין

שעוד שבע נוספות יכול היה פטרי לקנות.

פטרי שמח והודה לבעל הבית. ומאחר שהיה איש חרוץ וישר ואת עבודתו אהב, המשיך לעבוד עם הפרדות ולהוביל לאיכרים יבול וסחורה מהכפר לשוק ומהשוק לכפר. היה הולך בדרך, מרוצה ומביט על סביבה, שם לב איפה עצים חדשים צמחו, איפה אנשים חדשים בכפרים הופיעו, איפה הנערות ריקודים חדשים רוקדות. היה שוב איש מאושר ומשפחתו לא ידעה צרות ועוני. אבל לסוקור, למוביל פרדות השני, שהשיג את שבע הפרדות מפטרי, לא שיחק מזל. מאז שהיו לו ארבע-עשרה פרדות התחילו הצרות. אחת אחרי השנייה התחילו הפרדות לחלות, ובסוף נשארה לו רק פרדה אחת. הוא ראה

לפטרי אבל הלך וחיפש את האבן. כשהרים אותו ראה צפרדע גדולה, נושמת עמוק, עיניה בולטות, ובפיה חתיכת לחם! לקח בעל הבית את הלחם, רחץ במי מעיין ונתן לאשתו לאכול. רק נגסה בלחם ומיד הבריאה. עשיר מאוד היה בעל הבית ובוודאי לא חסך דבר כדי לגומל את פטרי. "בקש מה שרק תרצה" אמר לו "אתן לך כל מה שיש לי." "אינני זקוק לרכוש של אחרים" אמר פטרי "אבל היו לי שבע פרדות ואותן הוציאו ממני במרמה. הייתי רוצה לקבל אותן חזרה." "חזרה בוודאי לא ניתן לקבל" אמר בעל הבית "אבל אתן לך פרדות חדשות" ונתן לפטרי שבע פרדות, טובות ויפות יותר מאלה שהיו לו קודם, וגם כסף

את החיים הטובים והשקטים של פטרי
ובא אליו.
"איך קרה" שאל "שלמרות שמסרת לי
את הפרדות שלך, עכשיו יש לך חדשות,
ואתה מצליח כל כך יפה?"
פטרי לא כעס על הרמאות שלו ולא
הסתיר ממנו דבר, אלא סיפר איך ישב
תחת גשר ואיך שמע את שיחת
המכשפות. אמר לו:
"היה לי מזל כשישבתי תחת הגשר.
אולי תנסה גם אתה בליל ירח מלא. אולי
גם לך שיחת המכשפות תועיל."
בליל ירח מלא הלך סוקור ומצא את
הגשר. התיישב תחתיו וחיכה. בחצות
באו המכשפות לחגיגה החודשית שלהן.
אחרי השמחה והריקודים התחילו
לשוחח ואחת אמרה:
"לפני חודש סיפרת לנו על החולה

שכבר שבע שנים לא קמה מהמיטה.
ולמחרת כבר מישהו גילה את סוד
מחלתה והקים אותה על רגליה. יתכן
שמישהו שמע אותנו? אולי כדאי
שנחפש אם לא מסתתר כאן מרגל
כלשהו?"
ירדו המכשפות תחת הגשר וראו את
סוקור. לא היה לו איפה להסתתר.
המכשפות תפסו אותו, הרביצו לו היטב
ואחר כך זרקו אותו לנהר.
ומתברר כי גם מעשים של מכשפות
יכולות להועיל לבני אדם. גם האישה
הבריאה אחרי שבע שנים וגם הרמאי
נענש כראוי.